

Kas minna nääd arsti/rohitud sisse wditan, ehk mo ihho nahha peäle pannen, ehk ihho nahha sisse leikan, se on jo üks puhhas, ning teeb terw ks, ehk hojab ello ja territ, ning S. wal ütleb: „moist, „lik mees ei pdlga neid mitte“.

Tete talle rahwa seas on se wiis, et tete saagedeste ennestele hea melega soond lastete. Mikspärast tete teie sedda? Käl ikka sepärast, et teie sega tahate omma terwid finnitada, ja ühte haigust ennest ärrahoida. Nenda nääd, kui teie sonelastmist ennestele arwate hea ollewad, uenda on ka ue rubbi panneminne teie lastele heaks, ja se on weel paljo parrem, kui sonelastminne. Sest soond ei peaksite mitte ni saagedaste ning ka mitte ilma arstilt küsimatta ennestele lastma, sepärast, et sonelastminne mähnekorda keddewaks teeb, ning ka surmatas, kui se mitte diigel aial, ning ka ühhes haiguskes lastakse, kus se ei sünni lasta. Agga ue rubbi pannemisse juwes ei olle ial midagi karta.

Neile, kes rummalusse pärast sedda uut rubbi pannemist pdlgawad ning wasto pannewad sedda omma laste heaks profida, neile tulles se nuhtlus pea pärast sedda kätte, ütles arst. Kui ma

mullo jesse moias, mis siin liggidal on, neile malla-rahwa lastele need ued rubbid pannin: siis ollid monned sure rummalusse pärast omma keige armsamad lapsed wõtjule holdnud, ja neile ei sanud siis neid usi rubbist mitte pandud. Pea pärast sedda tullid need sured rubbid senna küllasse, ja need keige armsamad lapsed surrid; nende teistele agga, kennel ued rubbid ollid pandud, ei olnud ühtegi wigga. Oh poia ennast, armas Mart, et sulle mitte ka ni sugune kurb sugu ei sa olla, ja sinna ommad armsad kennad lapsed mitte enne aego pead matma ja omma ello aial mitte selle mdtrega omma hinge pead waewama, et sulle omma laste, surmast süd olleks.

Nenda räkis se arst, ning Jummal parraho! Keif, mis ta räkis, on käl tdeks sanud! Ma ollin tuim, ma ei lastnud omma lastele neid usi rubbist siiski mitte panna. Müüd tullid meie küllasse, need sured rubbid ning Jummal parraho! mo lapsed said neid ka, ja surrid keif hirmsaste ja sure walloaga ära. Müüd hallies mo naene, ja nutab kibbedaste ning äggab õse ja päwa ning küsib ommad lapsed minno käest. Peäle sedda waeswab ning pinab mind mo pahha süddame tunni-